

Lleis

Llei 11/2015, del 16 de juliol, de modificació de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, del 29 de desembre del 2000

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 16 de juliol del 2015 ha aprovat la següent:

Llei 11/2015, del 16 de juliol, de modificació de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, del 29 de desembre del 2000

Exposició de motius

L'informe d'avaluació del Principat d'Andorra aprovat pel Moneyval en la seva sessió plenària del 8 de març del 2012 evidencia l'evolució i la intensificació permanent de les mesures de prevenció i repressió adoptades.

En aquest context, es fa palesa la conveniència d'adaptar la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, del 29 de desembre del 2000 (modificada per la Llei 28/2008, de l'11 de desembre; per la Llei 4/2011, del 25 de maig; per la Llei 20/2013, del 10 d'octubre; per la Llei 4/2014, del 27 de març, i per la Llei 2/2015, del 15 de gener), als estàndards internacionals fixats a l'antiga recomanació 17 del Grup d'Acció Financera (GAFI) -nova recomanació 35-, i incrementar la proporcionalitat i l'efecte dissuasiu del règim sancionador.

A la llum d'aquestes consideracions, la Llei regula el règim sancionador aplicable, tant en el seu àmbit substantiu com en el formal.

Així mateix, es modifica la regulació relativa a l'obligació de realitzar declaracions d'operacions sospitoses considerant les recomanacions del Moneyval.

En conclusió, amb aquesta reforma legislativa, Andorra continua amb el seu compromís en el compliment dels estàndards internacionals mitjançant un procés d'adaptació constant de l'ordenament jurídic andorrà.

Article 1. *Modificació del títol de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, del 29 de desembre del 2000*

Es modifica el títol de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, del 29 de desembre del 2000, que queda redactat com segueix:

“Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de fons producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme”

Article 2. *Modificació de l'article 46 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, del 29 de desembre del 2000*

Es modifica l'article 46 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, del 29 de desembre del 2000, que queda redactat com segueix:

“Els subjectes obligats tenen l'obligació de declarar a la UIFAND qualsevol operació o projecte d'operació relativa a fons respecte dels quals hi hagi sospites o motius raonables per sospitar que són el producte d'una activitat delictiva que pot comportar actes de blanqueig o que estan relacionats amb el finançament del terrorisme. La declaració ha d'anar acompanyada de tota la documentació necessària.

Amb posterioritat a la declaració de sospita, el subjecte obligat ha de trametre a la UIFAND qualsevol element nou de què tingui coneixement relatiu a la declaració.”

Article 3. *Addició d'una lletra f) a l'apartat 1 de l'article 49 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, del 29 de desembre del 2000*

S'afegeix una lletra f) a l'apartat 1 de l'article 49 de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, del 29 de desembre del 2000, que queda redactada com segueix:

“f) Els subjectes obligats han de fer un seguiment continuat de les operacions i de les relacions de negoci amb els seus clients.”

Article 4. *Modificació de la secció novena de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, del 29 de desembre del 2000*

Es modifica la secció novena de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, del 29 de desembre del 2000, que queda redactada com segueix:

“Secció novena. Règim sancionador: infraccions i sancions

Article 57. *Subjectes infractors o responsables*

Són subjectes infractors o responsables els subjectes obligats, persones físiques o jurídiques, que realitzin les accions o omissions tipificades com a infracció en aquesta Llei quan siguin imputables a la seva conducta dolosa o negligent.

A més de la responsabilitat que correspongui al subjecte obligat, les persones que exerceixin en aquests subjectes obligats càrrecs d'alta direcció incorren en responsabilitat sancionable per la infracció o les infraccions comeses quan aquestes infraccions siguin imputables a la seva conducta dolosa o negligent.

Article 57 bis. *Classes d'infraccions*

Les infraccions administratives establertes en aquesta Llei es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

Article 57 ter. *Infraccions molt greus*

Són infraccions molt greus les següents:

1. L'incompliment de les obligacions de diligència deguda relatives a la identificació o verificació dels clients o dels seus veritables drethavents.
2. L'incompliment de l'obligació d'establir procediments de control intern adequats i suficients, quan aquest incompliment sigui susceptible de comportar un risc elevat de blanqueig de fons o de finançament del terrorisme.
3. L'incompliment de l'obligació de declarar operacions sospitoses en els termes que estableix l'article 46 d'aquesta Llei.

4. L'incompliment de les ordres de bloqueig, emeses per la UIFAND en els termes que estableix l'article 47 d'aquesta Llei.
5. L'incompliment del deure de guardar secret en els termes establerts a l'article 48 d'aquesta Llei.
6. L'incompliment de la prohibició de comptes i llibretes d'estalvi anònims o amb noms ficticis que estableix l'article 49.4 d'aquesta Llei.
7. L'incompliment de l'obligació de facilitar a la UIFAND, en temps i forma, tota la informació que sol·liciti per escrit en l'exercici de les seves funcions, així com per verificar el compliment d'aquesta Llei i de la normativa que la desenvolupa en els termes que estableix l'article 53.2.b) d'aquesta Llei.
8. L'incompliment de les obligacions d'informació i d'adopció de les mesures restrictives a què es refereixen els articles 69 i 72 d'aquesta Llei.
9. La resistència o obstrucció, per acció o omissió, a la funció supervisora de la UIFAND, sempre que hi hagi requeriment exprés i per escrit en aquest sentit.
10. La comissió de més de tres infraccions greus durant el termini d'un any.

Article 57 quater. *Infraccions greus*

Són infraccions greus les següents:

1. L'incompliment de l'obligació de tenir una vigilància especial en els termes que estableix l'article 49.1.a) d'aquesta Llei.
2. L'incompliment de l'obligació d'obtenir la informació sobre el propòsit i l'índole prevista de la relació de negoci amb el client en els termes que estableix l'article 49.1.d) d'aquesta Llei.
3. L'incompliment de l'obligació de seguiment continuat de les operacions i de les relacions de negoci que estableix l'article 49.1.f) d'aquesta Llei.
4. L'incompliment de l'obligació de no establir o mantenir relacions de negoci en els termes que estableix l'article 49 bis.5 d'aquesta Llei o efectuar operacions o transaccions prohibides.
5. L'incompliment de les mesures de diligència deguda reforçada en els termes que estableix l'article 49 quater d'aquesta Llei.
6. L'incompliment de la prohibició d'establir o mantenir relacions de corresponsalia amb bancs pantalla en els termes que estableix l'article 49 quater.2 d'aquesta Llei.
7. L'incompliment de les obligacions relatives a transferències de fons en els termes que estableix l'article 49 sixties d'aquesta Llei.
8. L'incompliment de l'obligació d'aplicar, respecte de les sucursals, filials amb participació majoritària o delegacions dels subjectes obligats financers situades a l'estranger, les mesures establertes a l'article 44 d'aquesta Llei.
9. L'incompliment de l'obligació de contractar una auditoria externa anual i trametre a la UIFAND l'informe d'auditoria resultant en els termes que estableix l'article 52.1.a) d'aquesta Llei.
10. L'incompliment de l'obligació de designar un òrgan de control intern i comunicació en els termes que estableixen els articles 52.1.b) i 52.2.a) d'aquesta Llei.
11. No identificar o verificar l'origen dels fons objecte de la relació de negoci.
12. L'incompliment de les obligacions de conservació de documents.
13. L'incompliment de l'obligació d'establir procediments de control intern adequats i suficients, quan això no constitueixi una infracció molt greu.
14. L'incompliment dels comunicats tècnics emesos per la UIFAND.
15. La comissió de més de tres infraccions lleus durant el termini d'un any.

Article 57 quinquies. *Infraccions lleus*

Són infraccions lleus les següents:

Qualsevol incompliment de les normes d'aquesta Llei no considerades específicament com a infracció greu o molt greu en els articles anteriors.

Article 58. Sancions aplicables als subjectes obligats que siguin persones jurídiques

1. Les infraccions molt greus són sancionades amb:

- a) Multa de 90.001 a 1.000.000 euros.
- b) Restricció temporal o definitiva de determinats tipus d'operacions.
- c) Revocació o modificació de l'autorització de l'activitat corresponent.

La sanció prevista en la lletra a) ha de ser imposada en tot cas i pot ser imposada simultàniament amb alguna o totes de les previstes a les lletres b) i c).

2. Les infraccions greus són sancionades amb:

- a) Multa de 15.001 a 90.000 euros.
- b) Restricció temporal de determinats tipus d'operacions.

La sanció prevista en la lletra a) ha de ser imposada en tot cas i pot ser imposada simultàniament amb la prevista a la lletra b).

3. Les infraccions lleus són sancionades amb:

- a) Amonestació escrita.
- b) Multa de 600 a 15.000 euros.

Les sancions previstes en les lletres a) i b) han de ser imposades en tot cas.

4. A més de la sanció que correspongui imposar al subjecte obligat per la comissió de la infracció, es pot imposar a la persona o les persones que exerceixin càrrecs d'alta direcció i a la conducta dolosa o negligent de les quals sigui imputable la comissió de la infracció, una o diverses de les sancions següents:

- a) En cas d'infraccions molt greus: multa de 25.001 a 300.000 euros i/o suspensió temporal mínima de sis mesos o suspensió definitiva.
- b) En cas d'infraccions greus: multa de 3.001 a 25.000 euros i/o suspensió temporal d'entre un i sis mesos.
- c) En cas d'infraccions lleus: amonestació escrita i/o multa de 300 a 3.000 euros.

Article 58 bis. Sancions aplicables als subjectes obligats que siguin persones físiques

1. Les infraccions molt greus són sancionades amb:

- a) Multa de 25.001 a 300.000 euros.
- b) Suspensió temporal mínima de sis mesos o suspensió definitiva.
- c) Restricció temporal o definitiva de determinats tipus d'operacions.
- d) Revocació o modificació de l'autorització de l'activitat corresponent.

La sanció prevista en la lletra a) ha de ser imposada en tot cas i pot ser imposada simultàniament amb alguna o totes de les previstes a les lletres b), c) i d).

2. Les infraccions greus són sancionades amb:

- a) Multa de 3.001 a 25.000 euros.
- b) Suspensió temporal d'entre un i sis mesos.
- c) Restricció temporal de determinats tipus d'operacions.

La sanció prevista en la lletra a) ha de ser imposada en tot cas i pot ser imposada simultàniament amb alguna o totes de les previstes a les lletres b) i c).

3. Les infraccions lleus són sancionades amb:

- a) Amonestació escrita.
- b) Multa de 300 a 3.000 euros.

Les sancions previstes en les lletres a) i b) han de ser imposades en tot cas.

Article 58 ter. *Exclusió del benefici econòmic per l'infractor*

1. En cap cas la comissió d'una infracció no pot suposar l'obtenció d'un benefici econòmic per a l'infractor.
2. Quan el benefici econòmic obtingut per l'infractor com a conseqüència de la infracció sigui determinable o avaluable, el límit superior de la multa prevista en els articles anteriors s'incrementa fins al doble del benefici esmentat, si l'import del benefici doblat és major que el dit límit superior.

Article 58 quater. *Criteris de graduació de les sancions*

Les sancions es graduen de conformitat amb tots o alguns dels criteris següents:

1. El grau de culpabilitat del subjecte infractor.
2. La capacitat econòmica del subjecte infractor.
3. La quantia de l'operació corresponent i/o els guanys obtinguts com a conseqüència de la infracció, així com les eventuais pèrdues causades a tercers per la infracció, en la mesura en què es puguin determinar.
4. La gravetat i la durada del fets.
5. La manca de vigilància i les carències o insuficiències dels mecanismes de prevenció.
6. Les sancions fermes en via administrativa que li hagin estat imposades durant els últims cinc anys.

Article 58 quíngues. *Prescripció*

1. Les infraccions prescriuen al cap de tres anys. Si hi han hagut actes destinats a dissimular-les o ocultar-les als òrgans de control o supervisió, la prescripció té lloc al cap de deu anys.

El termini de prescripció comença a comptar-se des de la data en què la infracció hagi estat comesa i, en particular:

- Per a les infraccions que es produeixen en una activitat continuada, des de la data de la fi de l'activitat o la de l'últim acte constitutiu de la infracció.
- En cas d'incompliment de les obligacions de diligència deguda, des de la data de finalització de relació del negoci.
- En cas d'incompliment de l'obligació de conservació de documents, des de l'expiració del termini al qual es refereixen els articles 51 i 51 bis d'aquesta Llei.

La prescripció queda interrompuda quan la UIFAND realitza, amb el coneixement formal dels subjectes obligats, un acte d'inspecció, de supervisió o de control del compliment de les obligacions d'aquesta Llei. També s'interromp per la iniciació del procediment sancionador, amb coneixement de l'interessat, o d'un procés judicial pels mateixos fets.

Produïda la interrupció, s'inicia de nou el còmput del termini de prescripció.

2. L'acció per executar les sancions prescriu al cap de tres anys.

El termini de prescripció comença a comptar-se des del dia següent a aquell en què es notifiqui a l'interessat l'acte administratiu en virtut del qual adquireixi fermesa la sanció imposada.

En cas que la via administrativa s'esgotés per silenci administratiu negatiu el termini de prescripció comença a comptar-se des del dia següent a aquell en què s'esgoti el termini per resoldre per part de l'òrgan administratiu competent.

La prescripció s'interromp per la iniciació, notificada a l'interessat, del procediment d'execució de la sanció, així com per la suspensió de l'execució de la resolució sancionadora acordada en via administrativa o judicial."

Article 5 . *Addició de la secció novena bis a la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, del 29 de desembre del 2000*

S'afegeix la secció novena bis a la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, del 29 de desembre del 2000, que queda redactada com segueix:

“Secció novena bis. Règim sancionador: procediment sancionador

Article 59 *Regulació de l'expedient sancionador*

La imposició de les sancions tipificades en aquesta Llei requereix la tramitació prèvia d'un expedient sancionador, que es regeix per les normes següents:

- a) Per les normes establertes en aquesta secció i en els reglaments que, si escau, la desenvolupin.
- b) Subsidiàriament, pel Codi de l'Administració i les altres normes que regulen el procediment sancionador en matèria administrativa.

Article 59 bis. *Actuacions prèvies*

Amb anterioritat a la incoació del procediment sancionador es poden realitzar actuacions prèvies a fi de determinar, amb caràcter preliminar, si concorren les circumstàncies que justifiquen la incoació referida. En especial, aquestes actuacions prèvies s'han d'orientar a determinar, amb la major precisió possible, els fets susceptibles de motivar la incoació del procediment, la identificació de la persona o les persones que poguessin resultar responsables i les circumstàncies rellevants que concorrin en aquest sentit.

Article 59 ter. *Inici del procediment*

1. El procediment sancionador s'inicia per expedient de la UIFAND, per iniciativa pròpia, per petició raonada d'altres òrgans o per denúncia. Mitjançant aquest expedient sancionador, la UIFAND es limita a:

- a) Ordenar la iniciació del procediment sancionador.
- b) Realitzar una breu referència als fets, que ho pot ser per remissió a una acta d'inspecció o a una petició o denúncia prèvies.
- c) Identificar, si és possible, la persona o les persones presumptament responsables.
- d) Nomenar un instructor. Dit instructor haurà de ser una persona amb experiència en l'àmbit financer o en l'àmbit jurídic.

2. L'expedient sancionador es comunica a l'instructor i es notifica a la persona o a les persones que apareixen com a presumptament responsables per tal que tinguin coneixement de la iniciació del procediment sancionador i puguin sol·licitar la recusació de l'instructor en el termini de deu dies.

3. El nomenament de l'instructor està sotmès a les regles relatives a abstenció i recusació establertes al Codi de l'Administració.

4. En els casos d'absència o impossibilitat transitòria de l'instructor nomenat, la UIFAND nomena un nou instructor.

5. La UIFAND ha de notificar la incoació del procediment sancionador al Govern i, en cas que les persones que apareixen com presumptament responsables siguin entitats operatives dels sistema financer, també a l'Institut Nacional Andorrà de Finances.

Article 59 quater. *Vinculacions amb la jurisdicció penal*

1. Si durant la tramitació del procediment sancionador apareix que els fets poden ser constitutius d'una infracció penal, la UIFAND n'informa immediatament el Ministeri Fiscal.

El Ministeri Fiscal ha de comunicar a la UIFAND tant la decisió de no exercir accions penals com l'exercici d'aquestes accions i, quan es produeixi, el seu resultat.

2. Si durant la tramitació del procediment sancionador queda acreditat que ha estat obert un procés penal pels mateixos fets, s'ha d'acordar la suspensió del procediment administratiu fins que esdevingui ferma una resolució en via penal.

3. L'òrgan competent per resoldre ha de declarar la no-exigència de responsabilitat administrativa i arxivar l'expedient si, abans de dictar resolució, queda acreditat que ha esdevingut ferma una sanció penal al mateix subjecte pels mateixos fets, i aprecia, a més, la identitat de fonament de la sanció.

Article 59 quinquies. *Mesures cautelars*

1. Un cop incoat el procediment i en qualsevol moment d'aquest procediment, la UIFAND pot acordar les mesures cautelars que cregui convenients per tal d'assegurar l'eficàcia de la resolució que pugui recaure, sempre que hi hagin indicis de delictes suficients.

2. Aquestes mesures poden consistir en: prohibir provisionalment la realització de determinats tipus d'operacions financeres o comercials; disposar la suspensió provisional de les persones que, pel fet d'exercir càrrecs d'alta direcció en els subjectes obligats, apareguin com a presumptes responsables d'infraccions molt greus.

3. Les mesures cautelars han de ser proporcionades a la finalitat perseguida i s'han d'aixecar tan aviat com perdin la seva finalitat.

4. Es pot interposar recurs contra la decisió de la UIFAND davant la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, en el termini de tretze dies hàbils a comptar de l'endemà de la notificació de la mesura adoptada.

El recurs jurisdiccional no és suspensiu d'execució, d'acord amb el que disposa el Codi de l'Administració, salvades les facultats discrecionals de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles que es deriven de la legislació vigent d'acord amb el mateix Codi de l'Administració i disposicions concordants.

Article 59 sexties. *Fase d'instrucció*

L'instructor ha d'ordenar la pràctica de totes les actuacions i les proves que consideri adequades per a l'esclariment dels fets i per determinar les responsabilitats susceptibles de sanció.

L'instructor ha d'elaborar un informe que reflecteixi les conclusions de la instrucció.

Article 60. *Plec de càrrecs*

1. Finalitzada la fase d'instrucció, i en vista de les actuacions practicades, l'instructor ha de formular un plec de càrrecs amb el contingut mínim següent:

- a) Identificació de la persona o les persones, físiques o jurídiques, responsables, incloent-hi la persona o les persones que exerceixin càrrecs d'alta direcció i a la conducta dolosa o negligent de les quals sigui imputable la comissió de la infracció, si escau.

En cas que siguin diverses, s'ha de precisar els fets que s'imputa a cada una d'elles.

- b) Exposició dels fets imputats, succintament exposats, que motiven la incoació del procediment sancionador, la seva possible qualificació amb referència als preceptes legals infringits i les sancions proposades.

El plec de càrrecs es pot remetre a l'informe d'instrucció, sempre que entre aquest informe i el mateix plec de càrrecs es continguin tots els elements enunciats en aquest apartat.

- c) Indicació del dret a examinar l'expedient, a formular al·legacions, a aportar documents, a proposar la pràctica de proves i dels terminis per al seu exercici.

En cas que l'instructor consideri que no s'ha comès cap infracció administrativa, no formula plec de càrrecs i eleva una diligència motivada a la UIFAND per tal que arxivi l'expedient.

2. El plec de càrrecs s'ha de notificar als presumptes infractors, que disposen d'un termini de deu dies a comptar de l'endemà de la notificació per formular les al·legacions que estimin pertinents i, si escau, proposar les proves que considerin convenients.

3. En vista de les al·legacions formulades i les proves proposades pels presumptes infractors, l'instructor pot decidir, d'ofici, l'obertura d'un termini de prova en els termes que estableix el Codi de l'Administració.

4. El moment procedimental per facilitar una còpia de l'expedient administratiu sancionador corresponent i donar accés a consultar-lo als presumptes infractors és el de la notificació del plec de càrrecs.

Article 60 bis. *Proposta de resolució*

1. Presentades les al·legacions contra el plec de càrrecs o transcorregut el termini per fer-ho, i dutes a terme totes les actuacions addicionals que l'instructor hagi considerat convenients, l'instructor:

- a) formula una proposta de resolució en la qual es fixen de forma motivada els fets, la seva qualificació jurídica, la infracció o les infraccions imputades, la persona o les persones que es considerin responsables i la sanció finalment proposada, o;
- b) proposa el sobreseïment i/o l'arxiu de l'expedient sancionador.

2. La proposta de resolució, juntament amb totes les peces que componen l'expedient, s'ha de trametre a la UIFAND, per tal que aquest resolgui o elevi l'expedient a l'òrgan competent per resoldre.

Article 60 ter. *Resolució*

1. La competència per resoldre els procediments administratius relatius a infraccions greus i molt greus correspon al Govern.

En cas que la proposta de resolució de la UIFAND proposi la revocació o la modificació de l'autorització de l'activitat corresponent, i únicament en aquest cas, el Govern ha de notificar la proposta de resolució a l'òrgan competent per atorgar l'autorització esmentada per tal que li trameti un informe que té caràcter vinculant, en el termini màxim de tres mesos, en què decideixi sobre la dita revocació o la modificació de l'autorització.

L'execució de les sancions fermes consistents en la revocació o la modificació d'autoritzacions d'activitats correspon a l'òrgan competent en cada cas per atorgar-les.

2. La competència per resoldre els procediments administratius relatius a infraccions lleus correspon a la UIFAND.

3. L'òrgan competent per resoldre, mitjançant resolució motivada i notificada als subjectes infractors, ha d'expressar els fets que es consideren provats, la norma legal en què es tipifiquen com a infracció i la que estableixi la sanció que s'aplica.

4. En cas que el subjecte infractor sigui una entitat operativa del sistema financer, l'òrgan competent per resoldre ha de notificar la resolució sancionadora a l'Institut Nacional Andorrà de Finances.

Article 60 quater. *Caducitat del procediment*

1. El termini màxim per resoldre i notificar la resolució als subjectes infractors és de dos anys a comptar de la notificació de l'expedient sancionador a la persona o a les persones presumptament responsables, sense perjudici de la possible ampliació en sis mesos addicionals d'aquest termini màxim, acordada de forma motivada per la UIFAND, a proposta de l'instructor, i notificada als subjectes infractors.

El venciment d'aquest termini sense que s'hagi notificat resolució expressa per causes imputables a l'Administració produeix la caducitat del procediment.

2. El transcurs del termini màxim per resoldre el procediment sancionador i notificar la resolució sancionadora als subjectes infractors se suspèn en els supòsits següents:

- a) Quan se sol·liciti el pronunciament o informe d'un altre organisme, pel temps transcorregut entre la sol·licitud, que ha de ser notificada als subjectes responsables, i la notificació del pronunciament o informe corresponent a la UIFAND. El termini de suspensió per aquesta causa no pot ser superior a tres mesos.
- b) Quan es tramiti davant qualsevol òrgan jurisdiccional un procés pels mateixos fets, fins que la resolució de l'òrgan jurisdiccional competent esdevingui ferma.

En cas que sigui la UIFAND la que informi el Ministeri Fiscal que els fets poden ser constitutius d'una infracció penal, el termini de caducitat del procediment sancionador se suspèn des de la comunicació de la UIFAND al Ministeri Fiscal fins, segons el cas, la comunicació d'aquest Ministeri a la UIFAND de la decisió de no exercir accions penals o fins que la resolució de l'òrgan jurisdiccional competent esdevingui ferma.

c) Quan, en el marc de la tramitació d'un procediment sancionador, se substanciï un procediment urgent i preferent en els termes establerts a l'article 41.1 de la Constitució, fins que la resolució de l'òrgan jurisdiccional competent esdevingui ferma.

3. La declaració de caducitat del procediment pot dictar-se d'ofici o a instància de l'interessat i ordena l'arxiu de les actuacions.

4. La caducitat d'un expedient administratiu sancionador no impedeix la iniciació d'un nou procediment amb identitat de subjecte, fets i fonaments, sempre que la infracció imputada no hagi prescrit.

Article 60 quinquies. Recurs

Les resolucions sancionadores posen fi a la via administrativa. Contra aquestes resolucions sancionadores es pot interposar recurs davant la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, en el termini de tretze dies hàbils a partir de l'endemà de la notificació de la resolució."

Disposició transitòria primera

En el termini de sis mesos s'han de regular les corresponsalies tant franceses com espanyoles, que no disposen de llicències per poder operar en l'àmbit financer.

Disposició transitòria segona

Els procediments sancionadors que s'hagin iniciat abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei es continuen tramitant i resolent d'acord amb les normes vigents en aquell moment.

Disposició derogatòria única

Queda derogat el capítol cinquè del Decret, del 13 de maig del 2009, d'aprovació del Reglament de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, del 29 de desembre del 2000.

Disposició final primera

S'habilita el Govern perquè, en el termini màxim de quatre mesos a partir de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, publiqui al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, mitjançant el decret corresponent, el text refós de l'articulat i de les disposicions complementàries de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners o valors producte de la delinqüència internacional i contra el finançament del terrorisme, del 29 de desembre del 2000, adaptant també la denominació de UIF per UIFAND, atès que el text ha estat objecte de varies modificacions i convé que s'unifiqui la terminologia.

Disposició final segona

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de ser publicada al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Casa de la Vall, 16 de juliol del 2015

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Nosaltres els coprínceps la sancionem i promulguem i n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

François Hollande
President de la República Francesa
Copríncep d'Andorra

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra